

Az EK-Szerződés 92. cikkének (1) bekezdését (jelenleg, módosítást követően EK 87. cikk (1) bekezdés) és 93. cikkének (3) bekezdését (jelenleg EK 88. cikk (3) bekezdés) úgy kell értelmezni, hogy egy közjogi szakmai szervezet által a tagjai javára szervezett és általuk elhatározott reklámkampánynak az említett tagoktól beszedett és kötelezően e célra fordítandó forrásokból való finanszírozása érdekében hozott rendeletek nem képezik lényegi elemét egy, az e rendelkezések szerinti támogatási intézkedésnek, és nem kell azokról előzetesen tájékoztatni a Bizottságot, amennyiben megállapítható, hogy a finanszírozást olyan forrásokból biztosították, amelyekkel az adott közjogi szakmai szervezet sohasem rendelkezhetett szabadon.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-365/02. sz. (a Korkein hallinto-oikeus előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Marie Lindfors ügyben (¹)

(83/183/EGK irányelv – Lakóhely áthelyezése az egyik tagállamból a másikba – Gépjármű nyilvántartásba vétele vagy forgalomba helyezése előtt beszedett adó)

(2004/C 228/13)

(Az eljárás nyelve: finn)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-365/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által előterjesztett, az e bíróság előtt Marie Lindfors által indított eljárásban a magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv (HL L 105., 64. o.) 1. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem tiltja, hogy egy gépjármű tulajdonos lakóhelyének egyik tagállamból a másikba való áthelyezése esetén a gépjármű nyilvántartásba vétele vagy forgalomba helyezése előtt abban a tagállamban, amelybe a lakóhelyét áthelyezte, olyan adó kerüljön levonásra, mint amelyről az autoverolaki (1482/1994) (a gépjárműadóról szóló törvény) rendelkezik. Tekintettel azonban az EK 18. cikkéből eredő követelményekre, a kérdést feltevő bíróságra hárul annak megállapítása, hogy a nemzeti jog alkalmazása biztosítja-e ezen adó esetében, hogy az említett tulajdonos ne kerüljön kedvezőtlenebb helyzetbe, mint amelyben azon állampolgárok vannak, akik állandó jelleggel telepedtek le a szóban forgó tagállamban, továbbá, hogy adott esetben az elbánás különbözősége objektív és az érintett személyek lakóhelyétől független szempontokkal igazolható-e, és arányban áll-e a nemzeti jog törvényesen követett céljával.

(¹) HL C 323., 2002.12.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-415/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Közvetlen adók – 69/335/EKG irányelv – Tőkefelhalmozás – Tőzsdeműveleti adó – Bemutatóra szóló értékpapír kibocsátásának adója)

(2004/C 228/14)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-415/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: R. Lyal és C. Giolito), kontra Belga Királyság (meghatalmazott: A. Snoecx, segítője B. van de Walle de Ghelcke) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy